

Grunder och huvudargument

Till stöd för överklagandet har klaganden åberopat följande grunder.

Åsidosättande av unionsrätten, och i synnerhet behörighetsfördelningen mellan tribunalen och personaldomstolen såsom specialdomstol, vilket följer av artikel 270 FEUF i förening med artikel 91.1 i tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska Unionen, artikel 8.3 i förordning (EG) nr 1049/2001⁽¹⁾ och artikel 256.1 första meningen FEUF samt artikel 62a i stadgan för Europeiska unionens domstol och artikel 1 i bilaga I till nämnda stadga.

— Enligt dessa bestämmelser är personaldomstolen inte behörig att pröva alla mål mellan unionen och en person som omfattas av tjänsteföreskrifterna, utan den är endast behörig att pröva sådana mål som rör rättsenligheten av en åtgärd som går denna personer emot i den mening som avses i artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna.

— Om en tjänsteman ansöker om tillgång till handlingar, agerar tjänstemannen i egenskap av vanlig medborgare i den mening som avses i förordning nr 1049/2001. För en sådan sökande finns särskilda bestämmelser om överklagande i förordningen, vilka föreskriver väckandet av en ogiltighetstalan vid tribunalen. En talan om skydd för rättigheter enligt tjänsteföreskrifterna och en talan enligt förordningen om tillgång till handlingar är helt oförenliga.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43).

Talan väckt den 28 mars 2011 — Transports Schiocchet — Excursions mot rådet och kommissionen

(Mål T-203/11)

(2011/C 186/51)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Transports Schiocchet — Excursions (Beuvillers, Frankrike) (ombud: advokaten É. Deshoulières)

Svarande: Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— förplikta Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen att solidariskt ersätta SARL Transport Schiocchet — Excursions för den skada som bolaget lidit, vilken uppgår till 8 372 483 euro,

— fastställa att lagstadgad dröjsmålsränta ska utgå på det härvid beviljade skadeståndet från det att Europeiska kommissionen delgavs talan om skadestånd,

— förplikta Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader med stöd av artikel 87 i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Till stöd för talan åberopar sökanden två grunder.

1. Den första grunden. Åsidosättande av rätten att få sin sak prövad i domstol och särskilt skyldigheten för Europeiska unionens organ att tillhandahålla effektiva rättsmedel för det fall enskildas rättigheter åsidosätts genom Europeiska unionens lagstiftning. Sökanden har åberopat dels avsaknaden av sanktionsmöjligheter gentemot medlemsstater och transportföretag som inte iakttar det förfarande för tillståndsprovning som införts genom rådets förordning (EEG) nr 684/92, och dels avsaknaden av bestämmelser om skadestånd för transportföretag som följer detta tillstånds förfarande.

2. Den andra grunden. Åsidosättande av artiklarna 94–96 FEUF på grund av att kommissionen var skyldig att säkerställa en korrekt tillämpning av rådets förordning (EEG) nr 684/92⁽¹⁾, att på ett effektivt sätt ingripa mot de aktörer som inte följer det förfarande för tillståndsprovning som införts genom förordningen och få den diskriminering som följer av tillämpningen av förordningen att upphöra. Sökanden har gjort gällande att kommissionen inte har vidtagit nödvändiga åtgärder för att verkställa den aktuella förordningen, trots att sökanden ingett flera klagomål genom vilka kommissionen erhållit kännedom om de aktuella förhållandena. Svarandens underlåtelse att vidta åtgärder, trots att den faktiskt hade kännedom om den situation som innebär skada för sökanden, utgör ett allvarligt och uppenbart fördragsbrott som består i en tillräckligt klar överträdelse av artiklarna 94–96 FEUF.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 684/92 av den 16 mars 1992 om gemensamma regler för internationell persontransport med buss (EGT L 74, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 117).